

SAYIŞTAY KARARLARI

DECISIONS OF TURKISH COURT OF ACCOUNTS

Temyiz Kurulu Kararları

Decisions of Board of Appeal

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 22.01.2020

No : 47144

Konu: Belediye sınırları içinde bulunan muhtelif adreslerde cadde, sokak ve kavşaklarda billboard ve megalit totem reklam panolarının kiralama işinin mevzuat hükümleri çerçevesinde yapılması ve gelirin belediye bütçesine aktarılması gerektiği hk.

Sayıştay Savcısının sözlü açıklamalarının dinlenmesinden ve dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra,

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ

489 sayılı Ek ilamın 1'inci maddesi ile; Belediyesi sınırları içinde belediyeye ait billboard, megalit ve totem şeklindeki ilan reklam yerlerini kiraya verme yetkisinin belediye şirketi olan İmar ve İnşaat Sanayi Teknik Hizmetler Ltd. Şti.'ne verilmesi nedeniyle Belediyenin uğradığı kira kaybı sonucu kamu zararına neden olduğu gerekçesiyle, 210 sayılı asıl ilamın 2'nci maddesi ile verilen tazmin kararının, Temyiz Kurulunun 15.12.2015 tarih ve 41183 sayılı Kararında, mevzuata aykırı işlemlerin Belediye Başkanının verdiği olurla gerçekleştirildiği anlaşılmakla birlikte ortada bir sözleşmenin olduğu dolayısıyla yetkili bir kiralama işleminin olduğu bu nedenle elde edilen gelirin tamamına kamu zararı denilmesinin mümkün olmadığı fakat Belediyece yapılan kiralama işleminin Belediye Şirketine bırakılması işlemi ve şirketçe belediye mülkünün izinsiz kullanımının usulsüz olduğu ve idari soruşturma konusu yapılması gerektiği gerekçesi ile bozularak Dairesine tevdi edilmesinin akabinde, Belediye tasarrufunda bulunan yerlerin bir başka kişi tarafından mevzuata aykırı olarak kiraya verilmesi durumunda da belediyenin gelir kaybına uğramış olacağına hükmedildiğinden TL için tazmin kararı verilmiştir.

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'nun "Kamu Zararı" başlıklı 71. maddesinde;

" Kamu zararının belirlenmesinde;

e) İdare gelirlerinin tarh, tahakkuk veya tahsil işlemlerinin mevzuata uygun bir şekilde yapılmaması,

Esas alınır." denilmektedir.

3194 sayılı İmar Kanunu'nun 11. maddesinde;

" İmar planlarında; meydan, yol, park, yeşil saha, otopark, toplu taşıma istasyonu ve terminal gibi umumi hizmetlere ayrılmış yerlere rastlayan Vakıflar Genel Müdürlüğüne ait gayrimenkuller ile askeri yasak bölgeler, güvenlik bölgeleri ile ülke güvenliği ile doğrudan doğruya ilgili Türk Silahlı Kuvvetlerine ait hareket ve savunma amaçlı yerler hariç Hazine ve özel idareye ait arazi ve arsalar belediye veya valiliğin teklifi, Maliye ve Gümrük Bakanlığının onayı ile belediye ve mücavir alan sınırları içinde belediyeye; belediye ve mücavir alan hudutları dışında özel idareye bedelsiz terk edilir ve tapu kaydı terkin edilir..." denilmiştir.

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun "Meclisin Görev Ve Yetkileri" başlıklı 18. maddesinin (e) bendinde ;

"Taşınmaz mal alımına, satımına, takasına, tahsisine, tahsis şeklinin değiştirilmesine veya tahsisli bir taşınmazın kamu hizmetinde ihtiyaç duyulmaması hâlinde tahsisin kaldırılmasına; üç yıldan fazla kiralanmasına ve süresi otuz yılı geçmemek kaydıyla bunlar üzerinde sınırlı aynî hak tesisine karar vermek" denilmek suretiyle üç yıldan fazla kiralama kararlarının belediye meclisinin yetkisinde olduğu hüküm altına alınmıştır.

Yine aynı Kanun'un; "Encümenin Görev Ve Yetkileri" başlıklı 34. maddesinin (g) bendinde ise;

"Taşınmaz mal satımına, trampasına ve tahsisine ilişkin meclis kararlarını uygulamak; süresi üç yılı geçmemek üzere kiralanmasına karar vermek" encümenin görevleri arasında sayılmıştır.

2886 sayılı Devlet ihale Kanunu'nun "Kapsam" başlıklı 1. maddesinde belediyelerin de bu Kanuna tabi olduğu ifade edilmiştir. Dolayısı ile belediyeler adı geçen Kanunda bulunan hükümler doğrultusunda kiralama işlemlerini yapacaklardır.

.... Belediyesi sınırları içinde muhtelif adreslerde bulunan, 150 adet 350*150 cm ebatında billboard ve 15 adet megalit totem reklam panosunun, Belediye Şirketi olan İmar ve İnşaat Sanayi Teknik Hizmetler Ltd. Şti. tarafından başka bir şirkete kiralanabilmesi için, Belediye Başkanlığından 30.12.2010 tarihli bir yazı ile devir izini talep edildiği, Belediye Başkanı tarafından söz konusu talebe “olur” verildiği görülmüştür. Bu olur üzerine İmar ve İnşaat Sanayi Teknik Hizmet Şti. ile Reklam Matbaa Promosyon San. Tic. Ltd. Şti. arasında 01.01.2011 tarihinde yapılan bir sözleşme ile, bahse konu billboard ve totemlerin işletmesi, 1 yıllığına KDV dahil TL bedelle (KDV hariç TL bedelle) Reklam Matbaa Promosyon San. Tic. Ltd. Şti.’ne devredilmiştir.

Yukarda yer verilen mevzuat hükümleri ile belediyenin mülkü taşınmazların ve belediyenin tasarrufu altındaki kamuya ait alanların kiralanması işleminin yetkisi, üç yıla kadar olanlarda belediye encümeninde ve üç yıldan fazla olanlarda ise belediye meclisinde olmasına rağmen belediye başkanının kendi tasarrufu ile bu yönde işlem tesis etmesi hukuken mümkün değildir.

Sorumlu temyiz dilekçesinde; 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanununda yer alan işgal harcı karşılaştırması yapılmaksızın hesaplama yapıldığı konusunda itirazda bulunmuş olsa da burada konu edilen husus, Belediyenin elde edilebileceğinden daha az gelir elde edilmesi hasebiyle kamu zararına uğramış olması değil, yetkisiz bir devir ile elde edeceği gelirden mahrum kalması olduğundan itirazın yersiz olduğu değerlendirilmiştir.

Belediye tasarrufunda olan yerlerin kiraya verilmesi neticesinde belediyenin gelir elde edeceği açıktır. Ancak ilk Temyiz Kurulu Kararı üzerine Denetçisi tarafından yerinde yapılan incelemeler neticesinde; sözleşme bedelinin ilgili şirketçe belediye şirketinin hesabına yatırıldığı, fakat belediye veznesine ulaşan bir tutar olmadığının görüldüğü, düzenlenen Ek Raporda kanıtlayıcı belgeleri ile birlikte sunulmuştur. Yapılan sözleşme ile bir gelir elde edilmiş olmakla birlikte, bu gelirin Belediyenin değil, Belediye Şirketinin hesabında yer aldığı anlaşılmıştır. Bu sebeple burada Belediye açısından bir gelir kaybı söz konusudur.

5018 sayılı Kanun’un 71’inci maddesinde idare gelirlerinin tarh, tahakkuk ve tahsil işlemlerinin mevzuata uygun bir şekilde yapılmaması halinde kamu zararına neden olunacağı ifade edilmiştir. Belediyesi sınırları içinde bulunan muhtelif adreslerde cadde, sokak ve kavşaklarda 150 adet 350*150 cm ebatında billboard ve 15 adet megalit totem reklam panosunun kiralama işinin mevzuat

hükümleri çerçevesinde yapılması gerekmektedir. Bu hususa uyulmaması nedeniyle de sözleşme bedeli kadar (..... TL) kamu zararına sebebiyet verilmiştir.

Bu itibarla, sorumlu iddialarının reddedilerek 489 sayılı Ek İlamın 1. maddesiyle TL'ye ilişkin olarak verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE,

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 29.01.2020

No : 47157

Konu: Mimari ve Kentsel Tasarım Proje Yarışmasına ait jüri üyesi ödemelerinde Bütçe Kanunu'na ekli (K) cetveli hükümlerinde öngörülen tutardan fazla ödemede bulunulamayacağı hk.

Duruşmaya katılan sorumlu ile Sayıştay Savcısının sözlü açıklamalarının dinlenmesinden ve dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra,

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ

231 sayılı ilamın 2. maddesi ile, Büyükşehir Belediyesi Hizmet Binası, Meydan ve Çevresinin Düzenlenmesi Mimari ve Kentsel Tasarım Proje Yarışması'na ait jüri üyesi ödemelerinde 2015 yılı Bütçe Kanunu'na ekli (K) cetveli hükümlerinde öngörülen tutardan fazla ödemede bulunulması neticesinde TL'ye verilen tazmin hükmünün 10.10.2018 tarih ve 45169 sayılı Temyiz Kurulu Kararıyla tasdikine karar verilmiştir.

2015 yılı Bütçe Kanunu'na ekli (K) Cetvelinin "IV. Diğer Ödemeler" başlıklı bölümünün dördüncü fıkrasında;

"Genel yönetim kapsamında bulunan kamu idareleri ile bunlara bağlı döner sermayeli kuruluşlar ve özel kanunlarla kurulmuş fonlar tarafından yapılacak her türlü etüt, plan, proje, güzel sanatlarla ilişkin yarışmalarda jüri üyesi veya raportör olarak görevlendirilen 657 sayılı Kanunun 87'nci maddesinde sayılan kurum ve kuruluşlarda çalışan personele, her bir asli jüri üyeliği veya raportörlüğü için 1.410 Türk Lirasını geçmemek üzere Maliye Bakanlığının görüşü alınarak kurumlarınca belirlenecek tutarda ücret ödenir. Bu personelden,

- Danışman jüri üyeliği görevi yapanlara aynı koşullarla, yukarıda belirtildiği şekilde tespit edilen tutarın 1/2 'si,

- Yedek jüri üyelerine ön ve soru-cevap toplantılarına katılmaları halinde yedeği oldukları danışman jüri veya asli jüri üyelerine ödenen tutarın 1/4 'ü,

- Asli jüri üyesinin zorunlu bir nedenle çalışmalara devam edememesi halinde kendisine yedek jüri üyesi ücreti, asli jüri üyesinin yerini alacak yedek jüri üyesine de asli jüri üyesi ücreti,

- Raportör yardımcılarında raportörlere ödenen tutarın 1/5 'i,

ödenir. Anılan jürilerde üye veya raportör olarak görev yapan ve yukarıda belirtilen kapsama girmeyen 657 sayılı Kanunun 87'nci maddesinde sayılan kurum ve kuruluşlarda çalışan personel dışındaki kişilere ise, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 23 ve 53'üncü maddeleri uyarınca yayımlanmış olan Mimarlık, Peyzaj Mimarlığı, Mühendislik, Kentsel Tasarım Projeleri, Şehir ve Bölge Planlama ve Güzel Sanat Eserleri Yarışmaları Yönetmeliği hükümlerine göre ücret ödenir. Ancak verilecek tutar, bu maddenin birinci cümlesinde belirtilen tutarın iki katından fazla olamaz.”;

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 87'nci maddesinde;

“Memurlara;

a) Bu Kanuna tabi kurumlarda,

b) Sermayesinin tamamı Devlet tarafından verilmek suretiyle kurulan iktisadi kurumlar ile sermayesinin yarısından fazlası Devlete ait bankalarda,

c) Özel kanunlarla veya özel kanunların verdiği yetkiye dayanılarak kurulan banka ve kuruluşlarda,

ç) Yukarıdaki bentlerde yazılı idare, kuruluş ve bankalar tarafından sermayelerinin yarısından fazlasına katılmak suretiyle kurulan kuruluşlarla bunların aynı oranda katılmaları ile vücut bulan kurumlarda,

İkinci görev verilemez; bu kurumlardan her ne ad ile olursa olsun para ödenemez ve yarar sağlanamaz.

Ancak, bu Kanunun memurlara ikinci görev verilmesini öngören hükümleri ile hakem, tasfiye memuru ve bilirkişilere takdir olunan İl Genel Meclisi ve İl Daimi Encümeni başkanları, özel kanunlarla kurulan ve asli görevlerinin devamı niteliğinde olmayan çeşitli kurul, komisyon, heyet ve jüri çalışmalarına, Üniversiteler, Akademiler, Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü ve Özel Kanunlarla kurulan araştırma kurumları tarafından idareyle ilgili olarak yapılan inceleme ve araştırma çalışmalarına katılanlar için özel kanunlarınca gösterilen veya bu kanunlarla dayanılarak tespit edilen ücretlerin ödenmesine ilişkin hükümler saklıdır.”;

4734 sayılı Kamu İhale Kanunu kapsamındaki idarelerin, mimarlık, peyzaj mimarlığı, mühendislik, kentsel tasarım projeleri, şehir ve bölge planlama ve güzel

sanat eserleri ile ilgili bir plan veya tasarım projesi elde edilmesine yönelik olarak yaptıracakları yarışmalara ilişkin esas ve usulleri düzenlemek amacıyla 4734 sayılı Kamu İhale Kanunu'nun 23 ve 53'üncü maddelerine dayanılarak hazırlanan ve 24.12.2002 tarih 24973 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren "Mimarlık, Peyzaj Mimarlığı, Mühendislik, Kentsel Tasarım Projeleri, Şehir Ve Bölge Planlama Ve Güzel Sanat Eserleri Yarışmaları Yönetmeliği"nin jüri üyelerinin tespiti başlıklı 38'inci maddesinde ise;

"Yarışmalarda görev alan danışman ve asli jüri üyeleri ile raportörlerin her birine, yarışmacılara verilecek ödüllerin toplam tutarının %4'ünü geçmemek üzere idarece belirlenecek miktarda ücret ödenir.

Hazırlık çalışmalarına katılıp soru-yanıt ve değerlendirme çalışmalarına katılmayan jüri üyelerine ücretin 1/3'ü,

Hazırlık ve soru-yanıt toplantılarına katılıp değerlendirme toplantılarına katılmayan veya değerlendirme toplantılarına katılıp önceki toplantılara katılmayan jüri üyelerine ücretin 1/2'si,

Yedek jüri üyelerine, danışman ve asli jüri üyelerine ödenen miktarın 1/2'si,

Raportör yardımcılara (Teknik ressam, daktilo ve benzeri) raportör ücretlerinin 1/5'i, hizmetlilere ise 1/10'u,

ödenir." hükümleri yer almaktadır.

Yukarıdaki mevzuat hükümleri birlikte değerlendirildiğinde; belediyelerin bir plan veya tasarım projesi elde edilmesine yönelik olarak yaptıracakları yarışmalarda görev alan jüri üyelerine yapılacak ödemelerde, görevlendirilen kişinin görevinin niteliği ve 657 sayılı Kanun'un 87'nci maddesinde sayılan kurumlarda çalışıyor olup olmaması kriterlerine göre farklı miktarlarda bir tavan limit getirilmiştir.

Bu doğrultuda;

657 sayılı Kanunun zikredilen 87'nci maddesinde belirtilen kurumlarda çalışan asli jüri üyeleri ve raportörlere 1.410,00 TL'yi, danışman jüri üyelerine (1.410,00/2=) 705,00 TL'yi, yedek üyelere danışmanlık için (705,00/2=) 352,50 TL, jüri üyeliği için (1.410,00/2=) 705,00 TL'yi, raportör yardımcılara ise (1.410,00/5=) 282,00 TL'yi geçen miktarlarda,

657 sayılı Kanunun 87'nci maddesinde belirtilen kurumlarda çalışmayan (örneğin üniversite öğretim görevlisi, özel sektör çalışanı, vb) jüri üyeleri ve raportörlere $(1.410,00 \times 2 =) 2.820,00$ TL'yi, danışman jüri üyelerine $[(1.410,00/2) \times 2 =] 1410,00$ TL'yi, yedek üyelere danışmanlık için $[(705,00/2) \times 2 =] 705,00$ TL, jüri üyeliği için $[(1.410,00/2) \times 2 =] 1.410,00$ TL'yi, raportör yardımcılarına ise $[(1.410,00/5) \times 2 =] 564,00$ TL'yi geçen miktarlarda ödeme yapılması mümkün değildir.

Rapor dosyası ve eki belgelerin incelenmesi neticesinde; Büyükşehir Belediyesi Hizmet Binası, Meydan ve Çevresinin Düzenlenmesi Mimari ve Kentsel Tasarım Proje Yarışması'na ait 'Jüri Üyesi' ödemelerinde; 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'na göre kurulan üniversitelerde 2914 sayılı Yükseköğretim Personel Kanunu'na göre sürekli görevlerde çalışan, dolayısıyla 657 sayılı Kanun'un 87'nci maddesinde belirtilen kurumlarda çalışmayan asli jüri üyeleri, ve'a tavan sınır olan 2.820,00 TL yerine TL tutarında; yedek jüri üyeleri ve 'e tavan sınır olan 1.410,00 TL yerine TL tutarında ödemede bulunduğu, 04.08.1997 tarihinde ...Büyükşehir Belediyesi,.... Büyükşehir Belediyesi bağlı kuruluşu ... Genel Müdürlüğü,Büyükşehir Belediyesi'nin diğer iştirakleri ...Fabrikaları San ve Tic. A.Ş. Ulaşım San. ve Tic. A.Ş. ve Beton Elemanları ve Hazır Beton Fabrikaları San. ve Tic. A.Ş. katılımıyla kurulan Peyzaj, Eğitim Hizmetleri ve Hayvanat Bahçesi İşletmeciliği Sanayi ve Ticaret A.Ş.'de çalışan, dolayısıyla 657 sayılı Kanun'un 87'nci maddesinin (ç) fıkrasında belirtilen kurumlardan birinde çalışıyor olan yedek jüri üyesi 'a tavan sınır olan 352,50 TL yerine TL tutarında ödemede bulunduğu, 5216 sayılı Büyükşehir Belediye Kanunu'nun 20'nci maddesi uyarınca Başkan Danışmanı olarak çalışan, dolayısıyla 657 sayılı Kanun'un 87'nci maddesi kapsamındaki kurumda çalışan danışman jüri üyesi Mimar 'a tavan sınır olan 705,00 TL yerine TL tutarında ödemede bulunduğu görülmüştür.

Sorumlu; 657 sayılı Kanuna tabi olan üyelere Bütçe Kanununa ek "K" cetveli hükümlerine göre, 657 sayılı Yasa dışında kalan üyelere ise ilgili yarışma yönetmeliği ve başkanlık oluru doğrultusunda ödeme yapıldığını bu sebeple mevzuata aykırı bir husus bulunmadığını ve verilen kararın yapılan projenin özellikli bir proje olması, görevlendirilen kişilerin seçkin ve konularında uzman kişiler olduğunu, yoğun bir çalışma temposu içerdiğini, ayrıca konu ile ilgili olarak 11.03.2003 tarih ve 26180 nolu Temyiz Kurulu Kararında benzer yarışma konusu ile ilgili çıkan tazmin hükmünün kaldırılması yönünde karar verildiğini, adı geçen kararda ödemelerin "Mimarlık, Peyzaj Mimarlığı, Mühendislik, Kentsel

Tasarım Projeleri, Şehir Ve Bölge Planlama Ve Güzel Sanat Eserleri Yarışmaları Yönetmeliği” ne istinaden yapıldığını ve harcanan efor, jüri üyelerinin sıfatları ve bu evsafa daha düşük ücretlerle jüri üyelerinin görevlendirilmesinin mümkün olmamasından dolayı yapılan uygulamayı destekler nitelikte karar verildiğini belirtmiştir.

657 sayılı Kanunun 87. maddesinde sayılan kurumlarda çalışmasına rağmen bazı jüri üyelerinin İş Kanunu, Belediye Kanunu hükümlerine göre çalıştığı varsayılarak farklı oranlarda ücret belirlenmiş, ancak 87. maddede hangi kurumların kapsam dahilinde olduğu tek tek sayılmıştır, bu sebeple bu kişileri 87. madde kapsamı dışında kabul ederek ödeme yapma olanağı bulunmamaktadır. Bunun yanında, 2015 yılı Bütçe Kanunu’nun “K” cetvelinin dördüncü fıkrasının son bendinde açıkça 657 sayılı Kanunun 87’nci maddesinde sayılan kurum ve kuruluşlarda çalışan personel dışındaki kişilere, Mimarlık, Peyzaj Mimarlığı, Mühendislik, Kentsel Tasarım Projeleri, Şehir ve Bölge Planlama ve Güzel Sanat Eserleri Yarışmaları Yönetmeliği hükümlerine göre ücret ödenebileceği belirtilmiş olup, bu kişilere verilecek tutarın, bu maddenin birinci cümlesinde belirtilen tutarın iki katından fazla olamayacağı ifade edilmiştir. Ancak söz konusu olayda 657 sayılı Kanunun 87’nci maddesinde sayılan kurum ve kuruluşlarda çalışan personel dışındaki jüri üyelerine Bütçe Kanunu’ndaki limitlere dikkat edilmeden ödeme yapılmıştır.

Diğer yandan dilekçi aynı konuda Sayıştay Temyiz Kurulu’nun tazmin hükmün kaldırılması yönünde kararı bulunduğunu belirtmişse de, dilekçede emsal olarak gösterilen Sayıştay Temyiz Kurulu’nun 11.03.2003 tarih ve 26180 sayılı kararının ref gerekçesinde; 657 sayılı Kanunun 87’nci maddesinde sayılan kurum ve kuruluşlarda çalışan personel dışındaki jüri üyelerine “Mimarlık, Peyzaj Mimarlığı, Mühendislik, Kentsel Tasarım Projeleri, Şehir Ve Bölge Planlama Ve Güzel Sanat Eserleri Yarışmaları Yönetmeliği” hükümlerine göre ödeme yapılmasında mevzuata aykırı bir husus bulunmadığından kaldırma kararı verilmiştir; çünkü ilgili yıl Bütçe Kanunu’nda, söz konusu kişilere yapılacak ödemelere limit getirilmemiş, sadece adı geçen Yönetmelik uyarınca ödeme yapılabileceği belirtilmiştir. Halbuki 2015 yılı Bütçe Kanunu’nda ilgili Yönetmelik uyarınca yapılacak ödemelere limit getirildiğinden adı geçen Temyiz Kurulu Kararının emsal alınması mümkün görünmemektedir.

Bu itibarla, 10.10.2019 tarih ve 45169 sayılı Temyiz Kurulu Kararında, KARAR DÜZELTİLMESİNE MAHAL OLMADIĞINA,

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 12.02.2020

No : 47213

Konu: Eğitim Fakültesi Pedagojik Formasyon Sertifika Programında görev alan öğretim elemanlarından Dekan Yardımcılarına yöneticilik faaliyetleri için ek ödeme matrahlarının toplam %500'ü geçmeyecek şekilde ek ödeme yapılması gerektiği hk.

Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra,

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ

2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun "Döner sermaye" başlıklı 58 inci maddesinde:

"c) Tıp ve diş hekimliği fakülteleri ile sağlık uygulama ve araştırma merkezlerinin hesabında toplanan döner sermaye gelirleri bakiyesinden, bu yerlerde;

1) Gelir getiren görevlerde çalışan öğretim üyesi ve öğretim görevlilerine aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek (geliştirme ödeneği hariç) ve her türlü tazminat (28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası uyarınca ödenen tazminat dahil, makam, temsil ve görev tazminatı ile yabancı dil tazminatı hariç) toplamından oluşan ek ödeme matrahının yüzde 800'ünü, araştırma görevlilerine ise yüzde 500'ünü; bu yerlerde görevli olmakla birlikte gelire katkısı olmayan öğretim üyesi ve öğretim görevlilerine yüzde 600'ünü, araştırma görevlilerine ise yüzde 300'ünü,

2) Diğer öğretim elemanlarına ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununa tabi personel (...) ile aynı Kanunun 4 üncü maddesinin (B) bendine göre sözleşmeli olarak çalışan personele ek ödeme matrahının; uzman tabipler için yüzde 600'ünü, hastaneler başmüdürü ve eczacılar için yüzde 250'sini, başhemşireler için yüzde 200'ünü, diğer öğretim elemanları ile diğer personel için yüzde 150'sini, ... geçmeyecek şekilde aylık ek ödeme yapılır...

Nöbet hizmetleri hariç olmak üzere mesai saatleri dışında gelir getirici çalışmalarından doğan katkılarına karşılık olarak (1) numaralı bentte belirtilen personel için yüzde 50'sini, (2) numaralı bentte belirtilen personel için yüzde 20'sini geçmeyecek şekilde ayrıca aylık ek ödeme yapılır....

d) Ziraat ve veteriner fakülteleri, sivil havacılık yüksekokulu ve bünyesinde atölye veya laboratuvar bulunan yükseköğretim kurumları ile sürekli eğitim merkezleri, açık öğretim hizmeti veren yükseköğretim kurumları ile düzenli döner sermaye geliri olan yükseköğretim kurumlarında üretilen mal ve hizmetlerden elde edilen döner sermaye gelirlerine katkısı bulunan öğretim elemanlarına yapılacak ek ödemeler hakkında da (c) fıkrası hükümleri uygulanır.

e) Yükseköğretim kurumlarının (c) ve (d) fıkraları kapsamına girenler haricindeki diğer birimlerinde döner sermaye işletmesi hesabına yapılan iş veya hizmetler karşılığında tahsil edilen gelirlerden kanuni kesintiler ile varsa yapılan iş veya hizmetle bağlantılı giderler düşüldükten sonra geri kalan tutar, hizmet karşılığı olarak gelir tahsilatının yapıldığı tarihi izleyen bir ay içinde veya hizmet bedelinin peşin tahsil edilmesi halinde hizmetin gerçekleşme oranına bağlı olarak aylara bölünerek hizmeti veren öğretim elemanına ödenir.

Tıp ve diş hekimliği fakültelerindeki öğretim elemanlarının sağlık hizmeti dışında verdikleri hizmetler karşılığında döner sermaye hesabına tahsil edilen paradan pay alma hususunda bu fıkra hükümleri uygulanır. Bu kapsamda bulunan hizmetler ile öğretim elemanlarının yükseköğretim kurumlarının imkânlarını kullanmaksızın verdikleri hizmetler karşılığında elde edilen gelirlerden (b) fıkrasının birinci bendi uyarınca yapılacak kesintilerin uygulanmasında asgari yüzde 15 oranı uygulanır.

f) Rektör, rektör yardımcısı ve genel sekreterlere gelir getirici katkılarına bakılmaksızın, üniversite yönetim kurulunun uygun gördüğü birimin döner sermaye hesabından yönetici payı olarak ayrılan tutardan ek ödeme yapılır. Yapılacak ek ödemenin tutarı ek ödeme matrahının, rektörler için yüzde 600'ünü, rektör yardımcıları için yüzde 300'ünü, genel sekreterler için yüzde 200'ünü geçemez.

Döner sermaye gelirininde elde edildiği birimlerin dekan, başhekim ve enstitü ve yüksekokul müdürleri ile bunların yardımcısına, gelir getirici katkılarına bakılmaksızın, görev yaptıkları birimin döner sermaye gelirlerinden yönetici payı olarak ayrılan tutardan ek ödeme yapılır. Yapılacak ek ödemenin tutarı, ek ödeme matrahının, dekan, enstitü ve yüksekokul müdürü için yüzde 250'sini, bunların yardımcıları için yüzde 100'ünü, tıp ve diş hekimliği fakülteleri dekanları ile sağlık uygulama ve araştırma merkezleri başhekimleri için yüzde 500'ünü, bunların yardımcıları için yüzde 300'ünü geçemez.

Bu fıkra kapsamında bulunan yöneticilere, mesai saatleri içerisinde verdikleri mesleki hizmetlerinden dolayı ayrıca ek ödeme yapılmaz. Mesai saatleri dışında döner sermaye gelirlerine katkıları bulunması hâlinde alabilecekleri toplam ek ödeme tutarı, hiçbir şekilde yönetici payı dahil ilgisine göre (c) ve (d) fıkralarında belirtilen esaslara göre hesaplanacak tutarı geçemez.”

Hükümleri yer almaktadır.

Bu maddede ek ödeme yapılacak gruplar;

Birincisi, (c) fıkrasında tıp ve diş hekimliği fakülteleri ile sağlık uygulama ve araştırma merkezlerinde çalışanlar,

İkinci grupta (d) fıkrasında sayılanlardan ziraat ve veteriner fakülteleri, sivil havacılık yüksekokulu ve bünyesinde atölye veya laboratuvar bulunan yükseköğretim kurumları ile sürekli eğitim merkezleri, açık öğretim hizmeti veren yükseköğretim kurumları ile düzenli döner sermaye geliri olan yükseköğretim kurumlarında üretilen mal ve hizmetlerden elde edilen döner sermaye gelirlerine katkısı bulunanlar,

Üçüncü grupta ise (e) fıkrasında Yükseköğretim kurumlarının (c) ve (d) fıkraları kapsamına girenler haricindeki diğer birimlerinde katkısı bulunanlar,

Olarak sayılmıştır.

Görüüleceği üzere 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesinde pedagojik formasyon programlarının ismi hiçbir şekilde zikredilmemiş, bu anlamda uygulamada (d) veya (e) fıkrasında değerlendirilmesi konusunda ciddi tereddütler hasıl olmuştur.

Mezkûr Kanunun 58 inci maddesinin (e) fıkrası, (c) ve (d) fıkraları kapsamında değerlendirilemeyecek olan, diğer bir ifade ile geçici ve arızı faaliyetlerden elde edilen döner sermaye gelirlerinin dağıtımını konu edinmiştir. Bu tip faaliyetlerden elde edilen gelirlerin, kanuni kesintiler ve diğer giderler düşüldükten sonra kalan tutarının, herhangi bir limit sınırlaması olmaksızın, hizmeti veren öğretim görevlilerine dağıtılması öngörülmüştür.

58 inci maddenin (d) fıkrasında ise [(c) fıkrasına atıfla] bir limit sınırlamasına gidilmiş ve hizmeti veren öğretim görevlilerine ek ödeme matrahının belirlenen limitlerini aşamayacak şekilde bir dağıtımda bulunulması istenmiştir. Diğer bir ifade ile kanun koyucu, (d) fıkrası kapsamında zikrettiği kurumların döner sermaye

gelirlerinin dağıtımını, (c) fıkrasında zikrettiği “Tıp fakültelerinde elde edilen döner sermaye gelirlerinin dağıtımındaki limit sınırlamasına” tabi tutmuştur.

Bununla yetinmeyen kanun koyucu 2011 yılında yaptığı bir değişiklikle (d) fıkrasının kapsamını genişletmiş, böylece (e) fıkrasını tamamen istisnai bir konuma getirmiştir. Kanun koyucunun 2011 yılında (d) fıkrasına eklediği cümle şu şekildedir:

“Sürekli eğitim merkezleri, açık öğretim hizmeti veren yükseköğretim kurumları ile düzenli döner sermaye geliri olan yükseköğretim kurumlarında üretilen mal ve hizmetlerden elde edilen döner sermaye gelirleri”.

Dikkat edileceği üzere kanun koyucu 2011 yılındaki bu değişiklikle, “düzenli döner sermaye geliri olan yükseköğretim kurumlarında üretilen mal ve hizmetlerden elde edilen döner sermaye gelirleri” şeklindeki “genel” ifadeyi kanun metnine ekleyerek, bu tip döner sermaye geliri elde eden birimlerin (d) fıkrası kapsamında değerlendirilmesini ve yapılacak dağıtımın limit sınırlamasına tabi tutulmasını amaçlamıştır.

2547 sayılı Kanununun 58 inci maddesi (d) fıkrasında “düzenli döner sermaye geliri”nden ne kastedildiği hususuna gelince;

2547-58 inci maddede; “Döner sermaye işletmesinin gelirleri, işletme adına yapılan mal ve hizmet satışları ile diğer gelirlerden oluşur.” ifadesine yer verilmiş olup, gelirin elde edilişindeki sıklık veya aralığa göre, nasıl tanımlanması gerektiği belirtilmemiştir.

Aynı şekilde Yükseköğretim Kurumlarında Döner Sermaye Gelirlerinden Yapılacak Ek Ödemenin Dağıtılmasında Uygulanacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmeliğin 3/g maddesi; “Döner sermaye geliri: İlgili mevzuatı uyarınca mesai saatleri içinde ve mesai saatleri dışında döner sermaye faaliyetleri sonucunda elde edilen geliri ifade eder.” demek suretiyle sadece geliri tanımlamıştır.

Bu durumda 2547 sayılı Kanununun 58/d maddesinde belirtilen düzenli döner sermaye gelirinden ne kastedilmekte olduğunun cevabını Kurumlar Vergisi Kanununda aramak gerekmektedir. Söz konusu Kanunun uygulanmasına ilişkin açıklamalar yapmak üzere çıkarılan Kurumlar Vergisi Genel Tebliği (Seri No: 1) 2.4. maddesinde; “Devamlılık unsuru, bir hesap dönemi içinde aynı veya ayrı faaliyet alanlarında ticari mahiyet arz eden işlemlerin birden fazla yapılmasını ifade etmektedir. Aynı hesap döneminde tek işlem nedeniyle ticari faaliyetin

devamlılık unsurunun oluştuğunu kabul etmek mümkün olmamakla birlikte, faaliyetin organizasyon gerektirmesi veya amacının ticari olması durumunda devamlılık unsurunun varlığı kabul edilir.” denilmektedir.

Buradan hareketle, yıl içinde birden fazla defa tekrarlanan faaliyetler sonucunda elde edilen döner sermaye gelirlerinde devamlılık olması halinde bu gelirleri düzenli döner sermaye geliri olarak adlandırmak gerekecektir.

Tüm bu açıklamaların yanı sıra, Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü'nün (..... Üniversitesi Rektörlüğüne hitaben yazdığı) 05.02.2015 tarih ve 45516914-110.04.12-[830.291]/1236 sayılı görüşü aşağıdaki gibidir;

“İlgi yazı ile Üniversiteniz Eğitim Fakültesi Döner Sermaye İşletmesi bünyesinde yürütülen “Pedagojik Formasyon Programı” kapsamında gelire katkısı bulunan öğretim elemanlarına 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58 inci maddesinin hangi bendi kapsamında ödeme yapılacağı hususunda Bakanlığımız görüşü istenilmektedir.

Bilindiği üzere, yükseköğretim kurumlarında döner sermayeden yapılacak ek ödemelere ilişkin hususlar 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 58 inci maddesi ile bu madde uyarınca hazırlanmış olan ve 18/02/2011 tarihli ve 27850 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan “Yükseköğretim Kurumlarında Döner Sermaye Gelirlerinden Yapılacak Ek ödemenin Dağıtılmasında Uygulanacak Usul ve Esaslara İlişkin Yönetmelik” de düzenlenmiş bulunmaktadır.

2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesinde, yükseköğretim kurumlarında döner sermayeden yapılacak ek ödemelerin personelin görev yaptığı birim, görevi ve tabi olduğu personel kanununa göre farklı kurallara tabi olacağı şeklinde esaslar benimsenmiştir.

Bu kapsamda, söz konusu 58 inci maddenin (d) bendinde;

“Ziraat ve veteriner fakülteleri, sivil havacılık yüksekokulu ve bünyesinde atölye veya laboratuvar bulunan yükseköğretim kurumları ile sürekli eğitim merkezleri, açık öğretim hizmeti veren yükseköğretim kurumları ile düzenli döner sermaye geliri olan yükseköğretim kurumlarında üretilen mal ve hizmetlerden elde edilen döner sermaye gelirlerine katkısı bulunan öğretim elemanlarına yapılacak ek ödemeler hakkında da (c) fıkrası hükümleri uygulanır.”

denilmek suretiyle, ismen belirtilmiş olan yükseköğretim kurumlarının yanı sıra sürekli eğitim merkezleri ile düzenli döner sermaye geliri bulunan kurumların

elde edilen döner sermaye gelirlerine katkısı bulunan öğretim elemanlarına yapılacak ödemeler hakkında da aynı maddenin (c) bendi hükümlerinin uygulanması öngörülmüştür.

Bu çerçevede, döner sermaye işletmesi bünyesinde yürütülen "Pedagojik Formasyon Programında anılan maddenin (d) bendinde belirtilen "düzenli döner sermaye geliri bulunan yükseköğretim kurumlarında üretilen hizmetler" kapsamında değerlendirilmesi ve söz konusu hizmetler nedeniyle gelirin elde edilmesine katkısı bulunan öğretim elemanlarına yapılacak ödemeler hususunda da aynı bent hükümlerinin dikkate alınması gerektiği değerlendirilmektedir,

..."

Sonuç itibarıyla, pedagojik formasyon programlarının 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesi (d) fıkrasında anılan "düzenli döner sermaye geliri bulunan yükseköğretim kurumlarında üretilen hizmetler" kapsamında değerlendirilmesi ve aynı maddenin (c) fıkrasında belirlenen limitlere uyulması gerekmektedir.

Bu fıkra kapsamında Pedagojik Formasyon Programında görev alan bahse konu yönetici pozisyonundaki öğretim elemanlarına yapılabilecek ödeme tutarı hususu değerlendirilecek olursa;

2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesinin (c) fıkrasında, tıp ve diş hekimliği fakülteleri ile sağlık uygulama ve araştırma merkezlerinin hesabında toplanan döner sermaye gelirleri bakiyesinden, bu yerlerde; gelir getiren görevlerde çalışan öğretim üyesi ve öğretim görevlilerine aylık (ek gösterge dahil), yan ödeme, ödenek (geliştirme ödeneği hariç) ve her türlü tazminat (28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Kanunun geçici 3 üncü maddesinin beşinci fıkrası uyarınca ödenen tazminat dahil, makam, temsil ve görev tazminatı ile yabancı dil tazminatı hariç) toplamından oluşan ek ödeme matrahının yüzde 800'ünü, araştırma görevlilerine ise yüzde 500'ünü; bu yerlerde görevli olmakla birlikte gelire katkısı olmayan öğretim üyesi ve öğretim görevlilerine yüzde 600'ünü, araştırma görevlilerine ise yüzde 300'ünü geçmeyecek şekilde aylık ek ödeme yapılması; bununla birlikte nöbet hizmetleri hariç olmak üzere mesai saatleri dışında gelir getirici çalışmalarından doğan katkılarına karşılık olarak yukarıda belirtilen görev unvanlarını taşıyan personel için yüzde 50'sini geçmeyecek şekilde ayrıca aylık ek ödeme yapılması öngörülmüştür.

Dolayısıyla, Pedagojik Formasyon Programında görev alan yöneticilere, öğretim üyeleri için belirlenen % 800'lük tavan tutar esas alınmak suretiyle, mesai

saatleri dışında gelir getirici çalışmalarından kaynaklanan katkı karşılığında, gelir getirici faaliyet cetveliyle desteklenmek koşuluyla en fazla % 400 oranında ek ödeme yapılabilecektir.

Bu açıklamalar karşısında, (Ek) İlamda,Üniversitesi Eğitim Fakültesi Pedagojik Formasyon Sertifika Programında görev alan öğretim elemanlarından Dekan Yardımcılarına 2547 sayılı Kanunun 58 inci maddesi (f) fıkrası kapsamında yöneticilik faaliyetleri için ek ödeme matrahlarının % 100'ü, mesai dışı faaliyetleri için ek ödeme matrahlarının (mesai içi % 800'ün yarısı) % 400'ü olmak üzere toplamda ek ödeme matrahlarının % 500'ü üzerinden ek ödeme yapılabileceği, bu limitten daha yüksek yapılan ödemelerin kamu zararı oluşturduğu gerekçesiyle verilen tazmin hükmünde hukuken bir isabetsizlik görülmemektedir.

Sorumlularca, tazmine konu olan bu limit aşımının önemli olmadığı, önemli olanın; Yönetmelikte yöneticiler için belirlenen %1600'lük toplam tavan oranın aşılmaması olduğu ve sadece bu tavan oranı aşan ek ödemelerin dikkate alınması gerektiği iddia edilmekte ise de; her bir ödeme çeşidi (mesai içi, mesai dışı, yönetici payı vb.) için Kanun ve Yönetmelikte tavan oranları bilinçli bir şekilde ayrı ayrı belirlenmiş olduğundan bu oranlara riayet edilmesi yasal bir zorunluluktur.

Son olarak, sorumlular tarafından; aynı konu ile ilgili Üniversitesi Rektörlüğü İç Denetim Biriminin dönemin Eğitim Fakültesi Dekan ve Dekan Yardımcılarına pedagojik formasyon kapsamında 2547 sayılı Kanunun 58'inci maddesinin (c) ve (f) fıkrasına göre yapılması gerekmesine rağmen (e) fıkrasına göre yersiz ve yüksek ödeme yapıldığını belirttiği ve geri ödeme talebinde bulunduğu, konu ile düşülen ihtilafın adliyeye intikal etmesi üzerine (Sayıştay 2. Dairesinin Üniversitesi 2014 yılı için düzenlediği 162 sayılı İlamın 15. maddesinde 2547 sayılı Kanunun 58/f maddesindeki yöneticilere yapılacak ek ödeme konusuna hiç girmeden verdiği "beraat" hükmü de dikkate alınmak suretiyle) ... 9. Asliye Hukuk Mahkemesinin 2016/203 E. 2018/83 K. sayılı Kararıyla, Üniversitenin yapmış olduğu mütalaanın yanlış bulunduğu ve ilgili Dekan Yardımcısına ödenen ücretlerin 58 inci maddenin (c) ve (f) fıkralarının uygulanmasının mümkün olmadığına belirtildiği ve formasyon gelirlerinin düzenlilik arz etmediğine yönelik hükümde bulunularak (e) fıkrasına göre uygulanması gerektiğine karar verildiği iddia edilmekte ise de; söz konusu Kararın doğrudan karar düzeltilmesine esas kamu idaresiyle ilgili olmaması (sorumlular adına alınan herhangi bir mahkeme kararı olmaması) bir yana; 6085 sayılı Sayıştay Kanununun 78'inci maddesi gereğince adli, idari ve askeri mahkemelerce verilen hükümler, Sayıştay'ın denetim

yapmasına ve hükme bağlamasına engel teşkil etmediğinden yukarıda yapılan açıklamalara etki eder mahiyette değildir.

Sonuç itibariyle, sorumlu(lar) tarafından temyiz aşamasında ve bu aşamada ileri sürülen iddia ve itirazların tamamının Temyiz Kurulunca verilen Kararda karşılandığı ve Kararın Kanuna aykırı bir yönünün bulunmadığı anlaşıldığından ve ayrıca Kararın düzeltilmesini icap ettiren başka bir husus da ileri sürülmediğinden; [308 sayılı (Ek) İlamın 1. maddesiyle verilen TL'lik tazmin hükmünü tasdik eden] söz konusu 19.09.2018 tarihli ve 45050 tutanak (29162 ilam) sayılı Temyiz Kurulu Kararında KARAR DÜZELTİLMESİNE MAHAL OLMADIĞINA,

TEMYİZ KURULU KARARI

Tarih : 22.01.2020

No : 47152

Konu: Belediye meclis üyeleri arasından Belediye Başkan Yardımcısı olarak görevlendirilenlere sosyal denge ödemesi yapılamayacağı hk.

Sayıştay Savcısının sözlü açıklamalarının dinlenmesinden ve dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra,

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ

126 sayılı İlamın 3 üncü maddesi ile; Belediyesi meclis üyeleri arasından Belediye Başkan Yardımcısı olarak görevlendirilen' e sosyal denge adı altında TL ödemede bulunulması nedeniyle kamu zararına hükmedilmişse de, söz konusu kamu zararının 11.06.2018 gün ve 778959 numaralı tahsilat makbuzu ile ilgisinden tahsil edildiği anlaşıldığından konu hakkında ilişilecek bir husus kalmadığına hükmedilmiştir.

6289 sayılı Kanun'un 33'üncü maddesiyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen Ek 15'inci maddesinde özetle, "Belediyeler ve bağlı kuruluşları ile il özel idarelerinin kadro ve pozisyonlarında istihdam edilen kamu görevlilerine sosyal denge tazminatı ödenebilir. ... denilmektedir.

5393 sayılı Belediye Kanunu'nun 49 uncu maddesinde;

"Belediyelerde belediye meclis üyelerinin belediye başkanının onayı ile belediye başkan yardımcısı olarak görevlendirilebileceği, bu şekilde görevlendirilen meclis üyelerine belediye başkanına verilen ödeneğin 2/3'ünü aşmamak üzere belediye meclisi tarafından belirlenen aylık ödeneğin verileceği ve kendilerinin taleplerine göre bir sosyal güvenlik kurumu ile ilişkilendirilebileceği, ancak yapılan görevlendirmenin, memuriyete geçiş, sözleşmeli veya işçi statüsünde çalışma dâhil ilgililer açısından herhangi bir hak teşkil etmeyeceği ve yapılan görevlendirmenin belediye meclisinin görev süresini aşamayacağı hükme bağlanmıştır.

.... Belediyesi ile Sendikası (...-Sen) arasında 08.01.2016 tarihinde imzalanan ve 01.01.2016- 31.12.2017 tarihleri arasında geçerli sözleşmenin Mali Haklar Başlıklı altıncı bölümünde;

“Madde 21-İyileştirme Zammı:

a)SEN üyesi çalışanlara almakta oldukları aylıklarına ilave olarak her ayın 15’inde 657 sayılı Devlet Memuruna aylık net 700 TL (yedi yüz TL) iyileştirme zammı ödenir.

b)-SEN üyesi sözleşmeli olarak çalışan personele her ayın 15’inde aylık net 300 TL (üç yüz TL) iyileştirme zammı ödenir.

Madde 22- İkramiye ve Sosyal Haklar

a) Ramazan Bayramında net 350 TL (üç yüz elli TL) ve Kurban Bayramında net 700 TL (yedi yüz TL)ödeme yapılır.

.....

c) Meclis üyesi iken Başkan Yardımcılığı görevine getirilenler Başkan Yardımcılığı görevinde kaldıkları süre boyunca sözleşme hükümlerinden faydalanırlar.

hükümleri yer almaktadır.

5393 sayılı Kanun’un yukarıda da yer verilen 49 uncu maddesi uyarınca, meclis üyesi iken belediye başkan yardımcısı olarak atanana belediye başkanına verilen ödeneğin 2/3’ünü aşmamak üzere belediye meclisi tarafından belirlenen aylık ödenek verilebilecektir. Bunun haricinde meclis üyesi başkan yardımcısına ödeme yapılabileceğine dair bir hüküm bulunmamaktadır. Yine 6289 sayılı Kanun’un 33 üncü maddesiyle 375 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen Ek 15 inci maddede, belediyelerde kadro ve pozisyonlarında istihdam edilen kamu görevlilerine sosyal denge tazminatı ödenebileceği hüküm altına alınmıştır. Madde hükmünden de anlaşılacağı üzere, sosyal denge tazminatı belediyede kadro ve pozisyonlarında istihdam edilen kamu görevlilerine ödenebilecektir. Meclis üyeleri arasından atanan başkan yardımcılarını herhangi bir kadro veya pozisyon karşılığında görev yapmamaklardır ve belediye başkan yardımcılığı görevleri belediye başkanının görev süresi ile sınırlıdır. Bu bağlamda söz konusu kişilere sosyal denge tazminatı ödenebilme olanağı bulunmamaktadır. Bunlara ödeme yapılabileceğine dair toplu iş sözleşmesine konulan hüküm ise geçersizdir.

Söz konusu durum Devlet Personel Başkanlığının istişari yazısında da teşvik edilmiştir. Devlet Personel Başkanlığının “Mahalli idarelerde sözleşme” konulu 10.04.2015 gün ve 55921223-450.01-E.2475 sayı ile İçişleri Bakanlığına (Mahalli İdareler Genel Müdürlüğü) yazılan yazıda,

“...5393 sayılı Kanununun 49’uncu maddesinin yedinci fıkrası kapsamında meclis üyeleri arasından görevlendirilen belediye başkan yardımcılarının belediye norm kadro sayısına bağlı kalınmaksızın görevlendirildikleri ve kamu kurum ve kuruluşların kadro ve pozisyonlarında istihdam edilmeyenlerin 4688 sayılı Kanun kapsamında kamu görevlisi olarak değerlendirilemeyeceği açıktır.

Bu itibarla, mahalli idare genel seçimleri ile belediye meclis üyeliğine seçilen ve belediye başkan yardımcısı olarak görevlendirilenlerin, belediye başkan yardımcısı kadrosunda istihdam edilmemeleri nedeniyle 4688 sayılı Kanun kapsamında kamu görevlisi olarak değerlendirilemeyeceği, bu sebeple sosyal denge tazminatı oranını belirlemek üzere imzalanan mahalli idarelerdeki sözleşme hükümlerinden faydalandırılmayacakları değerlendirilmektedir.” denilmektedir.

Sorumlularca yapılan savunmalarda, bazı kanunlar açısından belediye başkan yardımcılarının da memur konumunda değerlendirildiği, meclis üyesi kökenli başkan yardımcılarının memur kökenli başkan yardımcılarını ile aynı işleri yaptığı ve aynı sorumluluklara sahip oldukları ifade edilmiştir. Her kanunda yer alan kamu görevlisi ifadesi yine o kanundaki düzenlemeler için hüküm ifade eder. Zira geniş anlamda memur kavramının içerisine Cumhurbaşkanlığı makamı bile girebilmektedir. Bu sebeple, 657 sayılı Kanun çerçevesinde değerlendirilemeyecek kamu görevi yapan kişilerin bu kapsamda değerlendirilerek sosyal denge ödemesinden faydalanabilme olanağı bulunmamaktadır. Meclis üyesi kökenli başkan yardımcılarının memur kökenli başkan yardımcılarını ile aynı iş yükü ve sorumluluğa sahip olduğu konusunda ise, her iki başkan yardımcısı için de ne kadar ödeme yapılabileceği ilgili Kanunlarında belirlenmiştir. Dolayısıyla, meclis üyesi kökenli başkan yardımcısına 5393 sayılı Kanun’un 49 uncu maddesinde belirlenen ödenekten fazla bir ödemede bulunabilme olanağı bulunmamaktadır.

Belediye Başkanı ... ile Başkan Yardımcısı ve ...söz konusu ödeme evraklarında imzalarının bulunmaması sebebiyle sorumluluklarının bulunmadığını iddia etmiş iseler de, imzalamış buldukları sözleşme yukarıda yapılan açıklamalar gereğince mevzuata aykırı olarak düzenlenmiş bulunduğundan yapılan ödemeden de sorumludurlar.

Diğer taraftan; sorumlular, haklarında verilen tazmin hükmünün kaldırılmasını veya düzeltilmesini talep etmekte iseler de 126 nolu İlamın 3’ üncü maddesinde, söz konusu kamu zararının 2018 yılında ilgililerinden tahsil edildiğinden bahisle, konu hakkında ilişilecek bir husus kalmadığına karar verilmiştir.

Bu itibarla, yukarıda sayılan gerekçeler ile temyiz dilekçesindeki iddiaların reddedilerek; 126 sayılı İlamın 3. maddesiyle verilen ilişilecek bir husus kalmadığı hükmünün TASDİKİNE,

karar verildi.